

לחיות במלכות אלוהים

מבוא לאמונה הקתולית

שיעור 14 : הטבילה
הלידה מחדש והשער לחיי הנצח

1. "אָמֵן אָמֵן אָנִי אוֹמֵר לָךְ, אִם לֹא יוֹלֵד אִישׁ מִן הַמַּיִם וְהָרוּחַ לֹא יוּכַל לְהִכָּנֵס לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים" (יוח' ג' 5)
2. הטבילה היא בסיס החיים הנוצריים, השער לחיי רוח והדלת לתקדישים האחרים. באמצעות הטבילה אנו משתחררים מהחטא ונולדים מחדש כילדיו של אלוהים; אנחנו הופכים לאיברים בגוף המשיח ונכללים בכנסייה. קכ"ק 1213
3. 'לטבול' = "לשקוע" – הטבילה היא סמל לכך שהאדם נקבר עם המשיח במותו, ואז קם לתחייה יחד איתו, כ"ברייה חדשה". הטבילה נקראת 'השכלה' משום שהאדם הנטבל הופך לנאור (משכיל) ונהיה "בן אור". קכ"ק 1214
הטבילה בתוכנית הישועה
Roman Missal, Easter Vigil 42
4. "בְּרֵאשִׁית הַיְתֵה רוּחַךְ מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, לְקַדְּשֵׁנוּ בָהֶם." מאז שנברא העולם שימשו המים כמקור חיים ושגשוג. קכ"ק 1218–1217
5. "בְּמֵי הַמַּבּוּל נִרְמְזוּ כִּי בְּמַיִם הִרְסִיתָ עוֹלָם חַטָּא וְהִקַּמְתָּ לָךְ זֶרַע צְדִיקִים." תיבת נוח היא רמז של הישועה באמצעות הטבילה. המים הנובעים מן האדמה מסמלים חיים; מי הים מסמלים את המוות ואת הצלב. קכ"ק 1220–1219
פטר"א ג 20
6. "שחררת את בני ישראל מעבדות לפרעה, והעברת אותם את ים סוף ביבשה, כדי שיהוו סמל לעם ששחרר באמצעות טבילה". קכ"ק 1221
7. רמז מְטָרִים לטבילה מופיע בחציית הירדן, שבה קיבל עם אלוהים את מתנת הארץ המובטחת לצאצאי אברהם – שהיא משל לחיי הנצח שמתגשמים בברית החדשה. קכ"ק 1222
8. בברית הישנה ילדים נימולו ונהיו חלק מעם אלוהים בעקבות אמונתם של הוריהם. היכללות בברית הייתה פרטית וקיבוצית. ברית המילה לא הבטיחה הצדקה לפני האלוהים; האדם נדרש להיות נאמן כל חייו. יחז' יח 21–24
9. ישוע התחיל את חייו הציבוריים לאחר שנטבל בירדן, כדי "לְקַדְּשׁ אֶת הַצֶּדֶק כְּלוֹ" (מתי ג' 13–17) – כביטוי להקרבה עצמית שלו. הרוח ירדה על ישוע כהקדמה לברית החדשה. קכ"ק 1224–1223
10. ה"לידה מחדש" מן המים ומן הרוח היא הטבילה, שבלעדיה אף אדם אינו יכול להיכנס אל מלכות האלוהים. ההצדקה ניתנת בטבילה: אין די ב"קבלת ישוע כאדון וכמושיע". קכ"ק 1215, 1992
מתי ג' 5
11. בפסחא פתח המשיח את מעיין הטבילה בפני כל. לאחר תקומתו הוא העביר את שליחותו לתלמידיו – על מנת שיטבילו את כל בני האדם בכל הגויים, כדי שיוכלו להיושע. קכ"ק 1225
מתי כח 19, מרק' טז 16
- הטבילה בכנסייה**
12. מאז חג השבועות חגגה הכנסייה את הטבילה הקדושה, שנחשבה תמיד כקשורה באמונה. קכ"ק 1226
מתי"ש ב 38, טז 31–32
13. המאמין הנטבל נכנס להתחברות עם מותו של המשיח, וקם איתו לתחייה כ"ברייה חדשה" ש"לובשת את המשיח". הטבילה היא "רְחִיצַת הַלְדָּה הַחֲדָשָׁה וְהַהֲתַחְדָּשׁוּת בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ" (טיט' ג' 5–6), אשר מטהרת, מצדיקה ומקדשת אותנו. קכ"ק 1227
רומ' ו 3–4
14. הטבילה אינה רק סמל חייוני; היא מושיעה ממש – אם כי אין בה ערובה מוחלטת לישועה, אלא היא תחילת הליכה, שיש לה, שיש לה, שנמשך כל החיים. פטר"א ג 21–20

טקס תקדיש הטבילה

15. סימן הצלב מטביע את חותם המשיח על מי שעומד להיות שייך לו, ומציין את חסד הישועה.	קכ"ק 1234
16. הכרזת דבר אלוהים מאירה את המועמדים עם אמת ההתגלות, ודורשת מהם להגיב באמונה.	קכ"ק 1236
17. דברי גירוש רוחות נאמרים עבור המועמד, שמתכחש מפורשות לשטן, ומסוגל להודות באמונת הכנסייה.	קכ"ק 1237
18. מי הטבילה מקודשים באמצעות תפילת האפיקלסיס, כך שכוחה של רוח הקודש ירחף על פני המים.	קכ"ק 1238
19. הטבילה מבוצעת על ידי כניסה משולשת למים (או על ידי שפיכת מים על הראש שלוש פעמים), באמירת הנוסחה: "(שם הנטבל), אני מטביל אותך בשם האב, והבן, ורוח הקודש".	קכ"ק 1239-1240
20. המשיחה בשמן קודש מציינת את מתנת רוח הקודש. הגלימה הלבנה מסמלת את העובדה שהאדם "לבש את המשיח". הנר מציין כי המשיח האיר את הנטבל – שנכנס אז לסאודת האדון – חתונת השה.	קכ"ק 1241
21. מי יכול לקחת חלק בטבילה? כל אדם שטרם נטבל. ניתן להיטבל פעם אחת בלבד במהלך החיים.	קכ"ק 1246-1249
22. בהיותם בעלי טבע פגום, ילדים זקוקים גם ללידה מחדש, כדי להשתחרר מכוחות האופל, וכדי להיעשות ילדי אלוהים. טבילת תינוקות היא מסורת עתיקה בכנסייה, שבה ההורים, המונכים לכל החיים, נדרשים להנחיל לילדיהם את האמונה.	קכ"ק 1231, 1250 מתי יט 14; לוק' יח 15-16 מה"ש ב 38-39
23. הטבילה היא תקדיש האמונה, במסגרתה של אמונת הכנסייה וההתחברות של המאמינים. האמונה הנדרשת לצורך טבילה אינה אמונה מושלמת ובוגרת, אלא התחלה האמורה להתפתח. לשם כך חיונית מאוד עזרת ההורים, הסנדקים והקהילה כולה.	קכ"ק 1253-1255
24. הטבילה היא ברית המילה החדשה. תינוקות מתקבלים לתוך משפחתו של אלוהים באמצעות האמונה של הוריהם. הטבילה אינה מציינת התרחקות מהיהדות; ילדים יהודים-נוצרים יכולים גם להימול וגם להיטבל.	קולי ב 11-12
25. מי יכול להטביל? בדרך כלל: בישוף, כוהן או דיאקון. במקרה הצורך, אדם כלשהו שכוונתו נכונה יכול להטביל, בהשתמשו בנוסחת ההטבלה בשם השילוש. הכנסייה מקבלת את תוקף הטבילות (בשם השילוש) מקהילות אחרות, אך אין תוקף לטבילה בשם ישוע בלבד.	קכ"ק 1256
26. ישוע מאשר שהטבילה נחוצה למען הישועה. הכנסייה אינה מכירה כל אמצעי אחר המבטיח כניסה לחיי הנצח.	יוח' ג 5 קכ"ק 1257
27. מה קורה לאלה שמתים בלי שנטבלו?	
א. אלה שמתים למען האמונה נטבלים במותם עם המשיח ולמענו ("טבילת דם").	קכ"ק 1258
ב. מועמדים לטבילה? רצונם המפורש להיטבל, חרטה על חטאיהם ואהבה מבטיחים את ישועתם ("טבילת רצון").	קכ"ק 1259
ג. אלה שאינם מכירים את הבשורה? אם הם מחפשים את האמת בכנות ועושים את רצון אלוהים כפי שהם מבינים אותו, ביכולתם להיוושע. הם היו מעוניינים להיטבל לו ידעו על קיומה של הטבילה.	קכ"ק 1260
ד. ילדים שמתו בלא טבילה? הכנסייה מפקידה אותם לחסדי אלוהים.	קכ"ק 1261

תוצאות הטבילה	
<p>28. חסד הטבילה : כל החטאים נסלחים, החטא הקדמון וחטאים אישיים, כמו גם כל העונשים על החטאים. אך ההשפעות הזמניות של החטא נותרות בעינן : סבל, מחלה, מוות, חולשות הגוף והנטייה לחטוא (יצר הרע).</p>	קכ"ק 1263–1264
<p>29. הטבילה הופכת את המאמין החדש ל"ברייה חדשה", לילד שאומץ על ידי אלוהים, ללוקח חלק בטבע האלוהי, לחבר בגוף המשיח ולירש איתו, ולמשכנה של רוח הקודש.</p>	קכ"ק 1265
<p>30. השילוש הקדוש מעניק לנטבל חסד מקדש, המאפשר לו להאמין באלוהים, לקוות לו ולאהוב אותו, ונותן לו את הכוח לחיות ולפעול ברוח הקודש, ומאפשר לו לגדול בטוב באמצעות המעלות המוסריות.</p>	קכ"ק 1266
<p>31. הטבילה הופכת אותנו לחברים בגוף המשיח, הכנסייה. הנטבלים לוקחים חלק בכהונת המשיח ובשליחותו כנביא וכמלך.</p>	קכ"ק 1267–1268
<p>32. הנטבל אינו שייך עוד לעצמו, כי אם למשיח. הוא נקרא להיות כפוף לאחרים, לשרת אותם בהתחברות הכנסייה ולהיכנע לפני מנהיגי הכנסייה. על הנטבל להצהיר על נאמנותו לאמונת הכנסייה, ולקחת חלק בפעולות הבישור והשליחות שלה. הטבילה היא הקשר הסקרמנטלי של האיחוד בין כל המאמינים.</p>	קכ"ק 1269–1271
<p>33. הטבילה מסמנת את הנטבל בחותם בלתי מחיק אשר מקדש אותו לפולחן הנוצרי ולעדות החיים הקדושים והאהבה במעשים. רוח הקודש סימנה אותנו בחותם האדון ליום הישועה, חיי הנצח ותקוות התחייה.</p>	קכ"ק 1273–1274

שאלות לדיון

1. כיצד דומה הטבילה ליום הולדת?
2. מדוע לא די ב"קבלת ישוע כמושיע אישי" על מנת להיוושע?
3. כיצד עוזרים לנו הסממנים הפיזיים של הטבילה (למשל המים) להתרכז במשמעות הנצחית של התקדיש?
4. מה עושה הטבילה לנטבל? האם מדובר רק בביטוי חיצוני של אמונתו הפנימית?
5. כיצד לדעתך תשתנה כאדם וכשליח ישוע המשיח לאחר שתיטבל?